

مقاله پژوهشی

مجله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان

دوره یازدهم، فروردین و اردیبهشت ۱۳۹۱، ۶۶-۵۵

بررسی اثرات آنتی اکسیدانی و اندازه گیری ترکیبات فنلی عصاره های جزئی قارچ دارویی *Phellinus torulosus* از ایران

فریبا حکم‌اللهی^۱، حسن رفعتی^۲، حسین ریاحی^۳، محمدحسین حکیمی^۴، هاجر حیدری^۵، فاطمه حقیرالسادات^۶، مصطفی عظیم‌زاده^۷، عبدالرضا فروتن^۸، سعیدعلی موسی‌زاده^۹

دریافت مقاله: ۸۹/۱۰/۱ ارسال مقاله به نویسنده جهت اصلاح: ۸۹/۱۲/۲۳ دریافت اصلاحیه از نویسنده: ۹۰/۱/۷ پذیرش مقاله: ۹۰/۱/۱۷

چکیده

زمینه و هدف: قارچ *Phellinus* که انتشار گسترده‌ای در دنیا دارد متعلق به خانواده *Hymenochaetacea* با بیش از ۳۵۹ گونه با خواص دارویی مختلف می‌باشد. مطالعه حاضر با توجه به اهمیت موضوع و کمبود تحقیقات پیرامون گونه‌های *Phellinus* ایرانی انجام پذیرفت.

مواد و روش‌ها: این مطالعه آزمایشگاهی در تابستان و پاییز سال ۱۳۸۷ جمع‌آوری و شناسایی گونه مذکور با استفاده از خصوصیات ماکرومورفولوژیکی و میکرومورفولوژیکی، روابط میزبانی، پراکنش انجام گرفت. سپس عصاره‌گیری، جهت بررسی خواص آنتی‌اکسیدانی عصاره متانولی تام و عصاره‌های فرکشنی (کلروفرمی، بوتانولی و آبی) آن به دو روش تخریب رادیکالهای آزاد DPPH و قدرت آنتی‌اکسیدانی کاهش یون‌های فریک (Ferric reducing antioxidant power) انجام شد. همچنین مقدار کل ترکیبات فنولی به روش Folin-Ciocalteu سنجیده شدند.

یافته‌ها: نتایج نشان می‌دهد که در هر دو آزمون آنتی‌اکسیدانی، عصاره متانولی تام و به خصوص جزء بوتانولی آن فعالیت قابل‌ملاحظه‌ای در تخریب رادیکال‌های آزاد و کاهش یون‌های فریک داشته است. غلظت‌های مؤثر از عصاره‌های مختلف (متانولی تام، کلروفرمی، بوتانولی و آبی) که ۵۰٪ رادیکال‌های آزاد را تخریب می‌کنند (IC_{50})، به ترتیب $30/87 \pm 0/83$ ، $87/22 \pm 7/92$ ، $11/98 \pm 0/74$ و $229/67 \pm 2/76$ میکروگرم بر میلی‌لیتر بودند.

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان‌دهنده خواص آنتی‌اکسیدانی قوی عصاره‌های مختلف به ویژه عصاره بوتانولی قارچ دارویی *Phellinus torulosus* می‌باشند. فعالیت آنتی‌اکسیدانی این قارچ با توجه به سهولت دسترسی و همچنین هزینه بسیار پایین‌تر در مقایسه با سایر منابع طبیعی و مصنوعی موجود برای مواد آنتی‌اکسیدانی، قابل توجه بوده و توجیه اقتصادی چشم‌گیری دارد.

واژه‌های کلیدی: *Phellinus*، خواص آنتی‌اکسیدان، ترکیبات فنولی، قارچ‌های دارویی، بومی ایران

1- (نویسنده مسئول) کارشناسی ارشد گروه آموزشی سیستماتیک گیاهی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

تلفن: ۰۳۵۱-۸۲۴۶۸۷۲، دورنگار: ۰۲۱-۲۲۴۳۱۶۶۴، پست الکترونیکی: Fariba_Hokmollahi@yahoo.com

2- استادیار گروه آموزشی مهندسی شیمی، پژوهشکده گیاهان دارویی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

3- استاد گروه آموزشی دانشکده علوم زیستی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

4- استاد گروه آموزشی دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه یزد

5- کارشناسی ارشد گروه آموزشی شیمی گیاهی، پژوهشکده گیاهان دارویی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

6- کارشناسی ارشد گروه آموزشی فیزیولوژی گیاهی، دانشگاه شهید بهشتی

7- کارشناسی ارشد گروه آموزشی اصلاح نباتات، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه تهران

8- دکتری گروه آموزشی قارچ شناسی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران

9- کارشناسی ارشد گروه آموزشی سیستماتیک گیاهی، موسسه تحقیقات جنگل و مرتع پاسند مازندران

مقدمه

مهم ترین اثر دارویی قارچ ها و متابولیت های آنها که توجه زیادی را به خود جلب کرده است، خاصیت ضدسرطانی آنهاست. اولین بار Lucas و همکاران در سال ۱۹۵۷ خاصیت ضدسرطانی قارچ های بازیدیومیست را نشان دادند [۱]. داروهای با منشاء قارچی مثل پنی سیلین، گریزئوفولین، آلكالوئیدهای ارگوت و سیکلوسپورین و همچنین داروهای ضدسرطان با منشاء قارچی مثل کریستین، لنتینان و Scizophyllan ترکیب های مشتق شده از قارچ ها هستند که برخی از آنها قبل یا در طول شیمی درمانی به طور مؤثری اثرات جانبی این درمان ها را کاهش و اثر شیمی درمانی را افزایش می دهند [۲]. علاوه بر این، ترکیبات آنتی اکسیدان مختلفی از قارچ های دارویی جدا شده اند. سه متابولیت به نام های interfungins A, B C و که انوعی از ترکیبات رده hispidin را تولید می کنند، از عصاره قارچ *Inonotus xeranticus* (Hymenochaetaceae) به دست آمده اند [۳]. گونه های *Phellinus* به طور سنتی به عنوان دارو برای درمان انواع بیماری ها در چندین کشور آسیایی مورد استفاده قرار می گیرند. در مطالعه ای، عصاره های قارچ *Phellinus gilvus* جهت فعالیت های آنتی اکسیدانی و ضد سرطان و همچنین اثرات عصاره آبی داغ آن روی ایمنی سلولی موش ها توسط Chang و همکاران مورد بررسی قرار گرفت، نتایج تحقیق نشان داد که عصاره های این قارچ به طور قابل ملاحظه ای توده های سرطانی را مهار می کنند. پیش تیمار با عصاره آبی *P. gilvus* می تواند افزایش میزان کل گلوبول های سفید خون و افزایش نوتروفیل ها را مهار کند و ممکن است باعث جلوگیری از التهاب ریوی حاد بیماران بشود. در پژوهش های دیگری گزارش شده است که *P. gilvus*

می تواند اثرات کاهش آبه و چسبیدگی در مدل التهاب صفق موش و همچنین اثرات بهبود زخم های پوستی در استفاده های پزشکی را داشته باشد. بنابراین *P. gilvus* فعالیت های ضدسرطان و آنتی اکسیدان دارد و همچنین عصاره آبی داغ این قارچ باعث افزایش تکثیر سلول های طحال و فاگوسیتوز ماکروفاژها می شود [۴].

اثرات آنتی اکسیدانی قارچ های *Phellinus rimosus* و *Phellinus baumii* نیز نشان داده شده است [۵-۶]. هم اکنون بسیاری از آنتی اکسیدان های طبیعی از انواعی از مواد گیاهی متفاوت مثل بذرها، روغن، محصولات حبوبات (غله) و گیاهان معطر و دارویی حاصل می شوند. اثرات آنتی اکسیدانی پلی فنول ها در بسیاری سیستم ها از مطالعات *in vitro* نشان داده شده است. توانایی ترکیب های فنولی برای کلات کردن و کاهش Fe^{3+} بسیار اهمیت دارد و کاربردهای مهمی در صنایع غذایی و دارویی دارند. البته مطالعات بیشتری در مورد ترکیبات فنولی خالص و اثرهای آنتی اکسیدانی و سازوکار اثر آنها در سیستم های زنده توصیه می شود [۷]. در بسیاری از موارد فنول ها و پلی فنول ها در فعالیت آنتی اکسیدانی نقش مهمی دارا می باشند، به عنوان مثال دو ترکیب پلی فنولی *Inoscavin A* و *Phelligridimer A* از این گروه از قارچ ها جدا شده اند [۸]. با توجه به گرایش روز افزون بشر به درمان توسط مواد طبیعی، قارچ ها می توانند منبعی مناسب برای تأمین این خواسته باشند. تأثیر بالا، هزینه پایین و سهولت استفاده در تهیه و مصرف قارچ ها از مزایای آنها در درمان به شمار می رود.

در سال های اخیر جمع آوری اطلاعات و تحقیق در زمینه قارچ های دارویی در ایران پیشرفت چشمگیری داشته است، از جمله این تحقیقات می توان به گزارش و معرفی

بزرگ‌ترین قارچ خوراکی با خاصیت دارویی در مراتع بیلاقی استان مازندران [۹]، کشت برخی از قارچ‌های دارویی (شیتاگه، گنودرما لوسیدم، هریسیوم و پلوروتوس ارینگی) [۱۰]، شناسایی قارچ کنودرما لوسیدم (*Basidiomycota*) از ایران و بررسی خواص ضدباکتریایی آن [۱۱-۱۲] و همچنین شناسایی و کشت قارچ‌های دارویی *Phellinus* و بررسی برخی از خواص ضدباکتریایی آنها اشاره کرد [۱۴-۱۳].

انگیزه جمع‌آوری و شناسایی قارچ *Phellinus torulosus* اهمیت دارویی این قارچ و نیز کمبود تحقیقات و اطلاعات در زمینه شناسایی و بررسی فعالیت‌های بیولوژیکی به ویژه، آنتی‌اکسیدانی آن نه تنها در کشورمان ایران، بلکه در دنیا بوده است، که زمینه بررسی‌های گسترده‌ای را در ابعاد مختلف در ارتباط با این گروه از قارچ‌های دارویی فراهم می‌آورد. قارچ دارویی *P. torulosus* اثر سم زدایی دارد و همچنین جهت استفاده در درمان بیماری‌های کم‌خونی در طب سنتی چین مورد استفاده قرار می‌گیرد [۱۵]، اما در مورد خواص آنتی‌اکسیدانی آن، طبق تحقیق نویسندگان، تاکنون پژوهشی گزارش نگردیده است.

هدف از این تحقیق، جمع‌آوری و شناسایی قارچ دارویی *Phellinus torulosus* از زیستگاه‌های طبیعی آن در مناطق شمالی ایران و بررسی خواص آنتی‌اکسیدان آن بوده است، همچنین برای درک بهتر علت خاصیت آنتی‌اکسیدانی این قارچ، مقدار مواد فنولی (ترکیبات آنتی‌اکسیدانت) نیز ارزیابی گردید.

مواد و روش‌ها

جمع‌آوری و شناسایی قارچ دارویی *Phellinus torulosus*: به منظور انجام مطالعه پژوهشی- کاربردی، نمونه‌های مختلف این قارچ در تابستان و پائیز سال ۱۳۸۷ از

شهرهای شمالی ایران (از جمله بهشهر، ساری، عباس‌آباد و نور) از روی گیاه میزبان یعنی درخت انجیلی (*Parrotia persica*) که یکی از گیاهان انحصاری کشور ایران می‌باشد، جمع‌آوری شدند. در هر مرحله نمونه‌ها به آزمایشگاه قارچ‌شناسی دانشگاه شهید بهشتی منتقل و پس از کدگذاری در پاکت‌های کاغذی گذاشته شدند و مورد شناسایی قرار گرفتند. بررسی‌های صورت گرفته بر روی نمونه‌ها به ترتیب عبارتند از: ۱- شناسایی گونه‌ها با استفاده از ویژگی‌های ماکرومورفولوژیکی و میکرومورفولوژی فروتینگ‌بادی، ۲- تعیین نقاط پراکندگی، ۳- نام میزبان ۴- اطلاعات هرباریومی نمونه‌ها و ۵- کد هرباریومی آنها. جهت شناسایی نمونه‌ها، ویژگی‌های ماکرومورفولوژیکی و میکرومورفولوژیکی فروتینگ‌بادی مورد بررسی قرار گرفتند. کلیه ویژگی‌های مورد بررسی در نمونه‌ها با کلیدهای شناسایی (Natarajan & Kolandavelu, 2001 و Larsen & Cobb, 1990) و همچنین با پایگاه داده Cbs Aphyllophorales (به نشانی اینترنتی: www.cbs.knaw.nl/databases/) تطبیق گردید و نمونه‌ها شناسایی شدند [۱۶-۱۷].

عصاره‌گیری از فروتینگ بادی گونه *P. torulosus*: به منظور تهیه عصاره‌متانولی تام و عصاره‌های با قطبیت متفاوت، بر روی ۹۰ گرم از قارچ پودر شده با دستگاه مخلوط‌کن (Blender) مقدار ۸۰۰ میلی‌لیتر متانول ۷۵٪ ریخته شد و به مدت ۴۸ ساعت در یک ظرف در بسته در دمای آزمایشگاه نگهداری گردید. سپس عصاره حاصل صاف شده و به وسیله دستگاه تبخیرکننده دوار (*Rotary Evaporator*) در فشار کاهش یافته در دمای ۴۰ درجه سانتی‌گراد تغلیظ گردید تا عصاره متانولی به دست آید.

مقداری از عصاره متانولی خشک برای تهیه عصاره متانولی کنار گذاشته شد و بخش اعظمی از عصاره متانولی خشک در ۶۰ میلی لیتر آب حل شده و طی ۳ بار استخراج و هر بار با اضافه کردن ۲۰ میلی لیتر کلروفرم، برش کلروفرمی به دست آمد. برای بدست آوردن برش بوتانولی، مقدار ۶۰ میلی لیتر n- بوتانول طی ۳ مرتبه (۳×۲۰ میلی لیتر) به بخش آبی باقی مانده اضافه شد. به بخش آبی باقی مانده پس از دو استخراج، برش آبی اطلاق شده و کلیه عصاره ها پس از تغلیظ با غلظت ۰/۱ گرم بر میلی لیتر در حلال Dimethyl Sulfoxide (DMSO) (به استثنای برش آبی که در آب حل شد) برای انجام آزمایش های آنتی اکسیدان مورد استفاده قرار گرفتند. جهت ساختن عصاره های یکنواخت و کاملاً محلول، دستگاه حمام سونیک مورد استفاده قرار گرفت.

بررسی فعالیت آنتی اکسیدانی

روش DPPH (2,2-diphenyl-1-picrylhydrazil): اثر آنتی اکسیدانی عصاره ها با استفاده از روش اندازه گیری کاهش ظرفیت رادیکالی (Radical Scavenging Capacity) به کمک DPPH (۲،۲-دی فنیل-۱-پیکریل هیدرازیل) مورد ارزیابی قرار گرفت. DPPH، ترکیبی است بنفش رنگ که به دلیل حضور گروه های فنیل در ساختارش به راحتی به صورت رادیکال در آمده و در واقع منبع رادیکال آزاد می باشد. این ترکیب با گرفتن یک الکترون از ترکیب آنتی اکسیدان، از رنگ بنفش به سمت زرد تغییر رنگ می دهد. رادیکال های آزاد موجود در DPPH، در ۵۱۷ نانومتر جذب دارند که از قانون بیر-لامبرت پیروی می کنند و کاهش جذب آن با میزان ماده آنتی اکسیدان رابطه خطی دارد. هر چه بر مقدار ماده آنتی اکسیدان افزوده شود، DPPH بیشتری مصرف شده و

رنگ بنفش بیشتر به سمت زرد میل می کند. در این روش برای مقایسه اثر آنتی اکسیدان عصاره ها از بوتیل هیدروکسی تولوئن [BHT (tert-Butylated hydroxytoluene)] استفاده شد. نمونه ها با غلظت های متفاوت با یک میلی لیتر از محلول ۹۰ میکرومولار DPPH مخلوط شدند و به وسیله متانول ۹۵٪ به حجم ۴ میلی لیتر رسیدند و برای مدت زمان ۶۰ دقیقه در تاریکی تکان داده شدند. جذب محلول های حاصله و شاهد (حالی مواد شیمیایی یکسان، به جز نمونه) بعد از این مدت زمان، در طول موج ۵۱۷ نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر خوانده شد. درصد RSC بوسیله فرمول زیر محاسبه گردید:

$$RSC (\%) = 100 \times (A_{\text{blank}} - A_{\text{sample}} / A_{\text{blank}})$$

در این فرمول A_{sample} و A_{blank} ، به ترتیب میزان جذب شاهد و نمونه می باشند. فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره ها به صورت مقدار IC_{50} ، Express the concentration of the extract causes 50% inhibition نشان دهنده غلظتی از ترکیب است که باعث ۵۰٪ بازدارندگی در ظرفیت رادیکالی می گردد. این مقدار به وسیله آنالیز همبستگی خطی به دست آمده از مقادیر RSC در غلظت های مختلف نمونه تعیین شد. همان طور که گفته شد، نتایج به دست آمده با مقدار IC_{50} آنتی اکسیدان BHT به عنوان کنترل مثبت مقایسه گردید [۱۹-۱۸].

روش FRAP (Ferric reducing antioxidant power): روش FRAP (قدرت آنتی اکسیدانی کاهش یون های فریک)، بر اساس کاهش Fe^{3+} -TPTZ (Tripyridyltriazine) زرد رنگ به Fe^{2+} -TPTZ آبی رنگ می باشد. برای تهیه محلول FRAP، ۱۰۰ میلی لیتر بافر استات (۳۰ میلی مول، $ph=3/6$)، ۱۰ میلی لیتر TPTZ (۱۰ میلی مول در ۴۰ میلی مول اسید کلریدریک) و ۱۰

میلی‌لیتر FeCl_3 ۲۰ (میلی‌مول) یعنی به نسبت ۱:۱:۱۰ مخلوط می‌کنیم، این واکنشگر در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد و به صورت تازه (fresh) تهیه می‌گردد. در این صورت تغییر رنگ داده و کدر می‌شود. در این آزمایش، واکنشگر حاوی Fe^{3+} و TPTZ است که با افزایش غلظت آنتی‌اکسیدان کمپلکس Fe^{3+} و TPTZ تشکیل می‌شود و رنگ زرد محلول به رنگ آبی تغییر پیدا می‌کند و هر چه آنتی‌اکسیدان قوی‌تر باشد میزان کاهش Fe^{3+} به Fe^{2+} بیشتر می‌شود و کمپلکس $[\text{Fe}^{2+}(\text{TPTZ})_2]^{2+}$ بیشتری ایجاد می‌شود و رنگ محلول آبی‌تر می‌شود.

برای انجام این آزمایش ۲ میلی‌لیتر از محلول FRAP به غلظت‌های مختلف از نمونه‌ها افزوده و به مدت ۵ دقیقه در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد نگه داشته شد. سپس جذب محلول‌های حاصل در طول موج ۵۹۳ نانومتر توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر خوانده شد. در این آزمایش، نتایج بر حسب میکرومول آهن بر گرم خشک عصاره محاسبه و گزارش داده می‌شود. قدرت آنتی‌اکسیدانی عصاره‌ها با استفاده از رسم منحنی استاندارد $\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ بررسی می‌شود.

بدین ترتیب که نمودار جذب بر حسب غلظت‌های مختلف از عصاره‌های مختلف رسم گردید، سپس مقدار عصاره بر حسب میکرولیتر در یک غلظت مشخص (غلظتی که جذب آن در محدوده جذبی منحنی کالیبراسیون قرار گیرد (۲-۰) به گرم تبدیل گردید. غلظت مورد نظر از عصاره در معادله جذبی همان عصاره قرار داده می‌شود و میزان جذب عصاره مورد نظر به دست می‌آید و پس از آن، در معادله جذبی آهن قرار داده می‌شود تا غلظت معادل آهن به دست آید [۷].

اندازه‌گیری مقدار کل ترکیبات فنولی: عموماً برای اندازه‌گیری مقدار کل ترکیبات فنولی (TPC) از روش Folin-Ciocalteu استفاده می‌شود. برای این منظور مقدار ۰/۴ گرم گالیک‌اسید خشک در ۱۰ میلی‌لیتر اتانول ۹۶٪ حل شد و سپس با آب مقطر به حجم ۱۰۰ میلی‌لیتر رسید. بدین ترتیب محلول مادر تهیه شد، که برای رسم منحنی کالیبراسیون مقادیر ۰، ۱، ۲، ۳، ۵، ۱۰ و ۲۰ میلی‌لیتر از محلول مذکور به بالن‌های ژوژه ۱۰۰ میلی‌لیتری منتقل و هر یک با آب مقطر به حجم رسید. این محلول‌ها به ترتیب دارای غلظت‌های ۰، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۵۰، ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر لیتر گالیک‌اسید بودند. در این آزمایش ۲۰ میکرولیتر از عصاره‌های مختلف قارچ‌ها با غلظت ۱۰ گرم بر لیتر، با ۲ میلی‌لیتر آب مقطر و ۱۰۰ میکرولیتر از معرف Folin-Ciocalteu مخلوط شد. بعد از ۳ دقیقه، ۳۰۰ میکرولیتر از محلول Na_2CO_3 (۷٪) به آنها اضافه شد و محلول‌ها به مدت ۲ ساعت تکان داده شدند.

نهایتاً جذب محلول‌ها در ۷۶۵ نانومتر توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر اندازه‌گیری شد. مقدار کل ترکیبات فنولی عصاره‌ها با استفاده از منحنی استاندارد گالیک‌اسید محاسبه شد. پس از رسم منحنی کالیبراسیون گالیک‌اسید، معادله خطی منحنی به دست می‌آید که با قرار دادن مقادیر جذب به دست آمده از عصاره‌ها در این معادله می‌توان غلظت معادل گالیک‌اسید از عصاره‌ها را محاسبه کرد. غلظت به دست آمده بر حسب ppm می‌باشد. پس از تبدیل ppm به میلی‌گرم گالیک‌اسید، نتیجه نهایی بر حسب میلی‌گرم گالیک‌اسید بر گرم خشک عصاره گزارش می‌شود [۲۰].

آنالیز آماری

داده ها با استفاده از آزمون های کلوموگروف-اسمیرنوف و آنالیز واریانس (برای سه تکرار در قالب طرح کاملاً تصادفی) تجزیه و تحلیل شدند. همچنین آزمون چند دامنه ای دانکن برای مقایسه میانگین تیمارها در سطح احتمال ۵٪ استفاده شد. کلیه آنالیزهای آماری با استفاده از نرم افزار SAS (Statistical Analysis System, SAS Institute Inc., Cary, North Carolina, USA) انجام گرفت.

نتایج

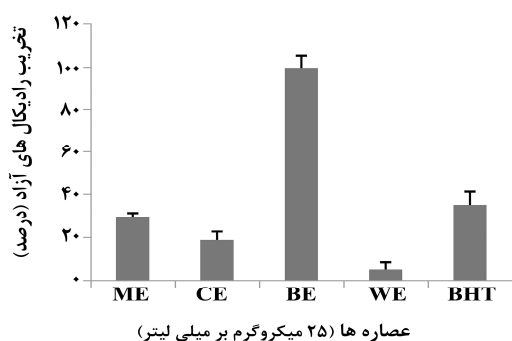
شناسایی جنس و گونه قارچ مورد نظر: با استفاده از روش های شناسایی مرسوم و نظر اساتید محترم در این زمینه از جنس و گونه قارچ مورد نظر اطمینان حاصل شد و نمونه قارچی جهت تصدیق به کشور فنلاند فرستاده شد، در نهایت کد هرباریومی SBU H 2009 114 برای این قارچ در نظر گرفته شد (شکل ۱).

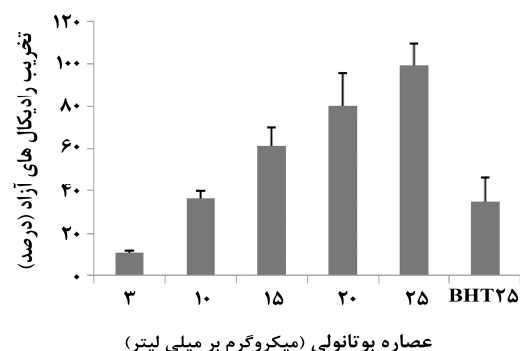
شکل ۱- قارچ *Phellinus torulosus* روی گیاه میزبان، درخت انجیلی (*Parrotia persica*)

نتایج بررسی خواص آنتی اکسیدانی به روش تخریب رادیکال های آزاد DPPH: به منظور بررسی خاصیت آنتی اکسیدان این قارچ، عصاره تام متانولی (ME) و سه

برش با قطبیت های متفاوت از این عصاره تهیه شدند. این سه برش عبارت بودند از برش کلروفورمی (CE)، برش بوتانولی (BE)، و برش آبی (WE) که به وسیله معرف DPPH مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج به دست آمده به همراه ۳ بار تکرار در نمودارهای ۱ و ۲ و همچنین در جدول ۱ آمده است.

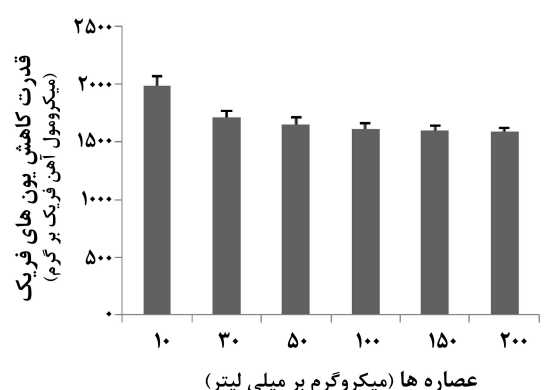

نمودار ۱- میزان فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره های مختلف قارچ *P. torulosus* در آزمایش تخریب رادیکال های DPPH

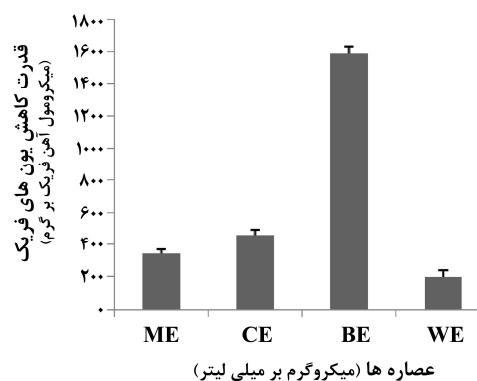
نمودار ۲- میزان فعالیت آنتی اکسیدانی مقادیر مختلف عصاره بوتانولی قارچ *P. torulosus* در آزمایش تخریب رادیکال های DPPH

نتایج بررسی خواص آنتی اکسیدانی به روش کاهش یون های فریک (Ferric Reducing Antioxidant Power): به منظور بررسی خاصیت آنتی اکسیدان به روش کاهش یون های فریک، عصاره تام متانولی (ME) و سه برش با قطبیت های متفاوت از این عصاره، یعنی برش کلروفورمی (CE)، برش بوتانولی (BE)، و برش آبی (WE) جهت آزمایش FRAP مورد استفاده قرار گرفتند و پس از

نمودار ۴- میزان فعالیت آنتی‌اکسیدانی مقادیر متفاوت از عصاره بوتانولی قارچ *P. torulosus* در آزمایش قدرت آنتی‌اکسیدانی کاهش یون‌های فریک

قرار دادن میزان جذب نمونه‌ها در معادله FeSO_4 غلظت معادل آهن از عصاره‌ها به دست آمد. نتایج بدست آمده به همراه ۳ بار تکرار در نمودارهای ۳ و ۴ و همچنین در جدول ۱ آمده است.

نمودار ۳- میزان فعالیت آنتی‌اکسیدانی عصاره‌های مختلف قارچ *P. torulosus* در آزمایش قدرت آنتی‌اکسیدانی کاهش یون‌های فریک

جدول ۱- مقادیر IC_{50} (میکروگرم بر میلی لیتر) و میکرومول آهن فریک بر گرم عصاره قارچ *Phellinus torulosus*

عصاره	تخریب رادیکال‌های آزاد DPPH (IC_{50} میکروگرم بر میلی لیتر)	قدرت آنتی‌اکسیدانی کاهش یون‌های فریک (میکرومول آهن فریک بر گرم)
متانولی تام	۳۰/۸۷±۰/۸۳	۳۴۵/۵۰±۰/۸۳
برش کلروفورمی	۸۷/۲۲±۷/۹۲	۴۵۹/۳۴±۳۵/۲۱
برش بوتانولی	۱۱/۹۸±۰/۷۴	۱۵۹۲/۲۰±۳۵/۴۵
برش آبی	۲۲۹/۶۷±۲/۷۶	۲۰۱/۹۲±۴۰/۷۴
بوتیل هیدروکسی تولوئن (کنترل)	۳۲/۳۱	-

عصاره بوتانولی در مقایسه با عصاره‌های دیگر و آنتی‌اکسیدان سنتزی بوتیل هیدروکسی تولوئن (BHT) در سطح ۵٪ اختلاف معنی‌داری دارد ($p < 0.05$). بنابراین این قارچ دارای خواص آنتی‌اکسیدانی قوی است و مواد فعال در عصاره کل متانول بیشتر در جزء بوتانولی تجمع یافته‌اند و با افزایش مواد فنولی (ترکیبات شناخته شده آنتی‌اکسیدانت) در عصاره‌ها به ویژه عصاره بوتانولی،

هر دو تست آنتی‌اکسیدانی، عصاره متانولی تام و بخصوص جزء بوتانولی آن فعالیت قابل ملاحظه‌ای در تخریب رادیکال‌های آزاد و کاهش یون‌های فریک نشان می‌دهند. غلظت‌های مؤثر از عصاره‌های مختلف (متانولی تام، کلروفورمی، بوتانولی و آبی) که ۵۰٪ رادیکال‌های آزاد را تخریب می‌کنند (IC_{50})، به ترتیب ۳۰/۸۷، ۸۷/۲۲، ۱۱/۹۸ و ۲۲۹/۶۷ میکروگرم بر میلی لیتر بودند. بررسی‌های آماری نشان می‌دهد که فعالیت آنتی‌اکسیدانی

جدول ۲- مقدار کل ترکیبات فنولی عصاره های قارچ *Phellinus torulosus*

عصاره	مقدار کل ترکیبات فنولی (میلی گرم GA بر گرم عصاره)
متانولی تام	۲۹/۱۸±۲/۱۱
برش کلروفورمی	۴۶/۹۸±۰/۲۳
برش بوتانولی	۷۳/۳۴±۰/۹۳
برش آبی	۸/۵۶±۰/۳۷

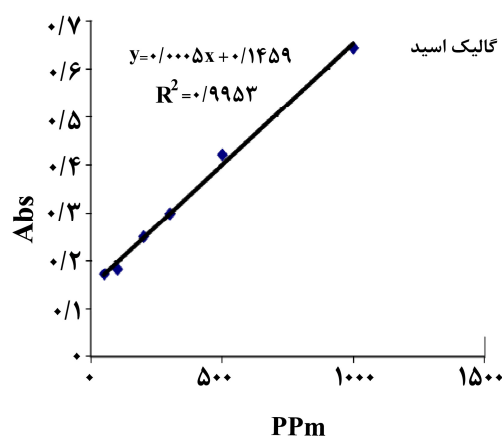
بحث

فعالیت آنتی اکسیدانی و میزان ترکیب های فنولی: ویژگی های اکسیدکنندگی اکسیژن نقش حیاتی در اعمال بیولوژیکی متفاوت مثل استفاده از غذا، انتقال الکترون برای تولید ATP و غیره دارد. در حالی که اکسیژن برای حیات ضروری است، همچنین می تواند باعث اکسید کردن مواد درون سلول شود و نقش تخریب کننده داشته باشد. اکسیژن می تواند به اشکال بسیار فعال مثل رادیکال های سوپراکسید ($O_2^{\cdot-}$)، رادیکال های هیدروکسیل (OH) و پراکسید هیدروژن (H_2O_2) تبدیل شود و به این صورت می تواند منجر به استرس اکسیداتیو (Oxidative stress) گردد برای مثال به DNA آسیب برساند، یا این که آنزیم های ضروری و پروتئین های ساختاری را تخریب کند. همچنین می تواند واکنش های زنجیره ای از کنترل خارج شده مثل واکنش های اتواکسیداسیون و پراکسیداسیون (مثلا پلیمریزاسیون کاتالامین ها) را برانگیزد [۲]. ترکیب های فنولی به روش های مختلفی می توانند رادیکال های آزاد را خنثی کنند. پلی فنول ها انواعی از آنتی اکسیدان ها هستند که در جلوگیری از بسیاری بیماری ها از جمله سرطان نقش دارند، این ترکیبات بسیار متنوع هستند و اثرات متفاوتی دارند. ترکیبات فنولی

خاصیت آنتی اکسیدانی نیز به طور قابل ملاحظه ای افزایش می یابد.

همچنین قدرت آنتی اکسیدانی کاهش یون های فریک با غلظت ۲۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر از عصاره های مذکور به ترتیب ۳۴۵/۷۶، ۴۸۱/۲۳، ۱۵۹۲/۳۴ و ۲۰۳/۲۳ میکرومول Fe^{2+}/gr extract تعیین شدند. بررسی های آماری نشان می دهد که فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره بوتانولی در آزمایش FRAP نیز در مقایسه با عصاره های دیگر در سطح ۵٪ اختلاف معنی داری دارد ($p < 0.05$).

نتایج حاصل از اندازه گیری مقدار کل ترکیبات فنولی قارچ: مقدار کل ترکیب های فنولی بر اساس مقادیر جذب عصاره های مختلف (ME، CE، BE و WE) واکنش داده با معرف Folin-Ciocalteu و مقایسه آن با محلول های استاندارد گالیک اسید هم ارز به دست آمد (شکل ۲). نتایج این آزمایش ها با سه بار تکرار در جدول ۲ آمده است. بالاترین میزان ترکیب های فنولی در جزء بوتانولی (BE) با مقدار (۷۳/۳۴ mg GA/gr extract) برای گونه *P. torulosus* مشاهده شد.

شکل ۲- منحنی استاندارد گالیک اسید جهت اندازه گیری ترکیبات فنولی قارچ های *P. torulosus*

شامل ویتامین‌ها، رنگدانه‌ها و فلاونوئیدها، ویژگی‌های ضد جهشی و در نتیجه ضدسرطانی و همچنین فعالیت کاهش قند خون را بر عهده دارند [۵]. در این تحقیق، از عصاره‌های مختلف قارچ *P. torulosus* جهت بررسی خواص آنتی‌اکسیدانی و اندازه‌گیری ترکیبات فنولی کل استفاده شد، ترتیب کاهش خاصیت آنتی‌اکسیدانی عصاره‌ها با در نظر گرفتن مقدار IC_{50} را می‌توان به صورت زیر نمایش داد: $BE > ME > CE > WE$. در مورد آزمایش قدرت آنتی‌اکسیدانی کاهش یون‌های فریک هم ترتیب فعالیت عصاره‌ها به همین ترتیب می‌باشد. جزء بوتانولی عصاره متانولی (BE) که حاوی ترکیبات نیمه‌قطبی و قطبی می‌باشد با داشتن کمترین مقدار $IC_{50} = 11/98$ میکروگرم بر میلی‌لیتر در بین عصاره‌ها قوی‌ترین خاصیت آنتی‌اکسیدانی را نشان می‌دهد، که در مقایسه با قارچ‌های *P. rimosus* و *P. gilvus* در مطالعات قبلی، با مقادیر به ترتیب $13/34$ میکروگرم بر میلی‌لیتر IC_{50} : $68/0$ نیز، به لحاظ خاصیت آنتی‌اکسیدانی قوی‌تر می‌باشد [۴، ۲]. بالاترین مقدار ترکیبات فنولی نیز برای برش (BE) با مقدار $73/34$ میلی‌گرم GA/gr extract مشاهده می‌شود، بنابراین می‌تواند بین حضور ترکیبات فنولی و افزایش فعالیت آنتی‌اکسیدانی این عصاره همبستگی وجود داشته باشد که این نتیجه‌گیری با گزارش‌های قبلی هم خوانی دارد [۲۱]. از طرفی عصاره متانولی این قارچ دارای اثر آنتی‌اکسیدان بیشتر نسبت به عصاره کلروفورمی می‌باشد در حالی که میزان ترکیبات فنولی این عصاره کمتر از عصاره کلروفورمی است، بنابراین تنها ترکیبات فنولی نیستند که باعث افزایش فعالیت آنتی‌اکسیدانی عصاره می‌شوند و قطعاً ترکیبات دیگری می‌توانند دارای خاصیت آنتی‌اکسیدانی باشند و با دقت در این نتایج می‌توان

دریافت که گاهی بین فعالیت آنتی‌اکسیدانی و میزان ترکیبات فنولی رابطه خطی وجود ندارد [۲۲]. البته میزان ترکیبات فنولی این قارچ در مقایسه با میزان این ترکیبات در قارچ *P. conchatus* جمع‌آوری شده از ایران با مقدار $84/87 \pm 0/73$ میلی‌گرم GA.gr extract به طور جزئی، کمتر می‌باشد [۱۴].

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که قارچ دارویی *Phellinus torulosus* دارای خواص آنتی‌اکسیدانی قوی می‌باشد و مواد فعال در عصاره کل متانول بیشتر در برش بوتانولی تجمع یافته‌اند. این مقدار فعالیت آنتی‌اکسیدانی با توجه به سهولت دسترسی و همچنین هزینه بسیار پایین‌تر در مقایسه با سایر منابع طبیعی و مصنوعی موجود برای مواد آنتی‌اکسیدانی، بسیار مفید بوده و توجه اقتصادی چشمگیری دارد. به همین دلیل تحقیقات گسترده‌تر در جهت شناسایی مواد مؤثره موجود در فروتینگ بادی این قارچ در حال انجام می‌باشد. در نهایت، بررسی جزییات و سازوکار خواص درمانی *P. torulosus* ایرانی (از قبیل بررسی اثرات ضد قارچی، ضد التهاب، ضد ویروسی، ضدباکتری و به ویژه ضد سرطان از جمله پژوهش‌هایی است که می‌تواند در مطالعات پزشکی و یا داروسازی مورد توجه قرار گیرد. در هر صورت با توجه به رویکرد جهانیان به استفاده از منابع زیستی و دوستدار محیط زیست ضرورت استفاده از این قارچ در صنایع غذایی، داروسازی و مصارف پزشکی بسیار احساس می‌گردد. در این راه شناسایی، جمع‌آوری و نگهداری از این پتانسیل منابع طبیعی بومی ایران قدم اولیه است که در این تحقیق مورد بررسی قرار گرفت.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از دانشجویان گرامی خانم‌ها زینب شریعت‌مداری، سمیه کی‌پور، فاطمه میرزاجانی، نرگس عابدینی، پونه خلیق، سارا مقدم، زهرا گونانی، فرشته احمدی و نسیم دلیلیان و همچنین از جناب آقای دکتر پیمان صالحی

استاد گروه شیمی پژوهشکده گیاهان و مواد اولیه دارویی، دانشگاه شهید بهشتی که ما را از راهنمایی‌های ارزنده خویش بهره‌مند ساختند تقدیر و تشکر می‌گردد. همچنین از پیشنهادهای مفید و تأثیرگذار داوران محترم این مجله سپاسگزاری می‌گردد.

References

- [1] Lucas EH, Montesono R, Pepper MS, Hafner M, Sablon E. Tumor inhibitors in *Boletus edulis* and other holobasidiomycetes. *Antibiot Chemother* 1957; 7: 1-4.
- [2] Ajith TA, and Janardhanan KK. Indian medicinal mushroom as a source of antioxidant and antitumor agents. *J Clinical Biochemi Nutrition* 2007; 40 (3): 157-62.
- [3] Lee IK, Yun BS. Highly oxygenated and unsaturated metabolites providing a diversity of hispidin class antioxidants in the medicinal mushrooms *Inonotus* and *Phellinus*. *Bioorganic Med Chem* 2007; 15(10): 3309-14.
- [4] Chang ZQ, Hwang MH, Rhee MH, Kim KS, Kim JC, Lee SP, et al. The in vitro anti-platelet, antioxidant and cellular immunity activity of *Phellinus gilvus* fractional extracts. *World J Microbiol Biotechnol* 2008; 24(2): 181-7.
- [5] Shon MY, Kim TH, Sung NJ. Antioxidant and free radical scavenging activity of *Phellinus baumii* (*Phellinus* of *Hymenochaetaceae*) extracts. *Food Chem* 2003; 82(4): 593-7.
- [6] Sheena TA, Ajith A, Mathew T, Janardhanan KK. Antibacterial activity of three macrofungi, *Ganoderma lucidum*, *Navesporus floccose* and *Phellinus rimosus* occurring in south India. *Pharmaceutical Biology* 2003; 41(8): 564-7.
- [7] Jittawan Kubola, Sirithon Siriamornpun. Phenolic contents and antioxidant activities of bitter gourd (*Momordica charantia* L.) leaf, stem and fruit fraction extracts in vitro. *Food Chemistry* 2008; 110(4): 881-90.
- [8] Shun YM, Wen YH, Yong CY, Jian GS. Two Benzyl Dihydroflavones from *Phellinus igniarius*. *Chinese Chem Lette* 2003; 14(8): 810-3.
- [9] Mossazade SA. Report and introduce of the biggest edible mushroom with medicinal effect on

- Mazandaran province. The abstracts from the first national research of rangelands management 2002; 114. [Farsi]
- [10] Sargazi F. Collection of some medicinal mushroom (shitakae, *Ganoderma lucidum* & *Pleurotus eryngii*) and investigation of biological and chemical effects of *Ganoderma lucidum*. Tehran: University of Shahid Beheshti. 2007; 125. [Farsi]
- [11] Keypour S. Identification of *Ganoderma lucidum* (Basidiomycota) from Iran and investigation of antibacterial effects. Tehran: University of Shahid Beheshti 2008; 64. [Farsi]
- [12] Keypour S, Riahi H, Moradali MF, Rafati H. Investigation of the antibacterial activity of a chloroform extract of Ling Zhi or Reishi Medicinal Mushroom, *Ganoderma lucidum* (W.Curt.: Fr) P. Karst. (Aphyllphoromycetideae) from Iran. *Int J Medicinal Mushrooms* 2008; 10(4): 345-9.
- [13] Riahi H, Hokmollahi F, Hakimi MH, Rafati H, Mosazadeh SA. Collection and identification of three medicinal Phellinus Quel. species from Hycanian province, north of Iran. Proceeding of the 5th International Medicinal Mushroom Conference 2009; 48-55.
- [14] Hokmollahi F, Rafati H, Riahi H, Hakimi MH, Aliahmadi A, Hedari H, et al. Collection and identification of a medicinal mushroom, *Phellinus conchatus* from Iran and investigation the antibacterial activity of total methanol extract and fractional extracts. *J Shaheed Sadoghi Univ Med Sci* 2011; 18(6): 521-30.
- [15] Dai YC, Zhou LW, Cui BK, Chen YQ, Decock C. Current advances in Phellinus sensu lato: medicinal species, functions, metabolites and mechanisms. *Appl Microbiol Biotechnol* 2010; 87(5): 1587-93.
- [16] Natarajan K, Kolandavelu K. Resupinate Aphyllphorales of Tamil Nadu, India. Centre for advanced study in Botany, University of Madras. 1998; 133.
- [17] Larsen MJ, Cobb-Pouille LA. Phellinus (Hymenochaetaceae). A survey of the world taxa. *Synop Fung* 1990; 3(1): 206.
- [18] Gulluce M, Sahin F, Sokmen M, Ozer H, Daferera D, Sokmen A, et al. Antimicrobial and antioxidant properties of the essential oils and methanol extract from *Mentha longifolia* L. ssp. *Longifolia*. *Food Chem* 2007; 103(4): 1449-56.
- [19] Mimica-Dukic N, Bozin B, Sokovic M, Simin N. Antimicrobial and antioxidant activities of Melissa officinalis L. (Lamiaceae) essential oil. *J Agric Food Chem* 2004; 52(9): 2485-9.
- [20] Slinkard K, Singleton VL. Total phenol analysis: automation and comparison with manual methods. *Am J Enology Viticulture* 1977; 28(1): 49-55.
- [21] Pourmorad F, Hosseinimehr SJ and Shahabimajd N. Antioxidant activity, phenol and flavonoid contents of some selected Iranian medicinal plants. *African J Biotechnology* 2006; 5(11): 1142-5.
- [22] Fathi F. Chemical assessment and Evaluation of antioxidant and antibacterial effects of the essence and extracts from two Salvia species. Tehran,

Investigation of the Antioxidant Activities and Determination of the Phenol Content of Fractional Extracts of Iranian Medicinal Mushroom *Phellinus torulosus*

F. Hokmollahi¹, H. Rafati², H. Riahi³, M.H. Hakimi⁴, H. Heydari⁵, F. Haghirosadat⁶, M. Azimzade⁷, A.R. Frotan⁸, S.A. Mossazade⁹

Received: 22/12/2010

Sent for Revision: 14/03/2011

Received Revised Manuscript: 27/03/2011

Accepted: 06/04/2011

Background and Objectives: *Phellinus Quel* is a large and widely distributed genus of the family Hymenochaetaceae under the class of Basidiomycetes with more than 359 species. Due to their great medicinal effects and lack of investigation on Iranian species, this study was performed.

Materials and Methods: In this laboratory study, the macro- and micro-morphological properties of the species were determined using the total methanol extract and it's fractional extracts (chloroform, butanol and water extracts). The antioxidant assays were then performed. The radical scavenging capacity of fractional extracts of this fungus were evaluated by using 2,2-diphenyl-1-picrylhydrazyl (DPPH) scavenging activity and Ferric reducing-antioxidant power assays. Also, the total phenol content of each extract was measured using Folin-Ciocalteu method.

Results: The results indicated that the total methanol extract showed a significant antioxidant activity. Further fractionation indicated that the butanol fraction had a stronger activity than the total methanolic extract in both antioxidant assays. The effective concentrations of the different extracts (total methanol, chloroform, butanol and water), for scavenging of 50% of generated radicals (IC₅₀), was 30.87±0.83, 87.22±7.92, 11.98±0.74 and 229.67±2.76 µg/ml, respectively.

Conclusion: The results showed that different extracts, especially butanol extract have high antioxidant activities which indicate the presence of active components in this fraction. Considering these great antioxidant effects and its low expense, it is recommended to use this fungus in more clinical trial researches and drug manufacturing industry.

Key words: *Phellinus*, Antioxidant effects, Phenolic compounds, Medicinal mushroom, Native of Iran

Funding: This research was founded by Shaheed Beheshti University, Tehran, Iran.

Conflict of interest: None declared.

Ethical approval: None declared.

How to cite this article: Hokmollahi F, Rafati H, Riahi H, Hakimi MH, Heydari H, Haghirosadat F, et al. Investigation of the Antioxidant Activities and Determination of the Phenol Content of Fractional Extracts of Iranian Medicinal Mushroom *Phellinus torulosus*. *J Rafsanjan Univ Med Sci* 2011; 57-66. [Farsi]

1- Department of Biological Sciences, Shaheed Beheshti University, Tehran, Iran

(Corresponding Author) Tel: (0351) 8246872, Fax: (021) 22431664, E mail: Fariba_Hokmollahi@yahoo.com

2- Medicinal plants research institute, Shaheed Beheshti University, Tehran, Iran

3- Department of Biological Sciences, Shaheed Beheshti University, Tehran, Iran

4- Faculty of Natural Resource, Yazd University, Yazd, Iran

5- Medicinal plants research institute, Shaheed Beheshti University, Tehran, Iran

6- Department of Biological Sciences, Shaheed Beheshti University, Tehran, Iran

7- Department of Agronomy and Plant Breeding Sciences, College of Abouraihan, University of Tehran, Tehran, Iran

8- Plant Protection Dept. Agricultural and Natural Resources, Reserch Center of Mazandaran, Sari, Iran

9- Research institute of forest and rangelands, Mazandaran, Iran